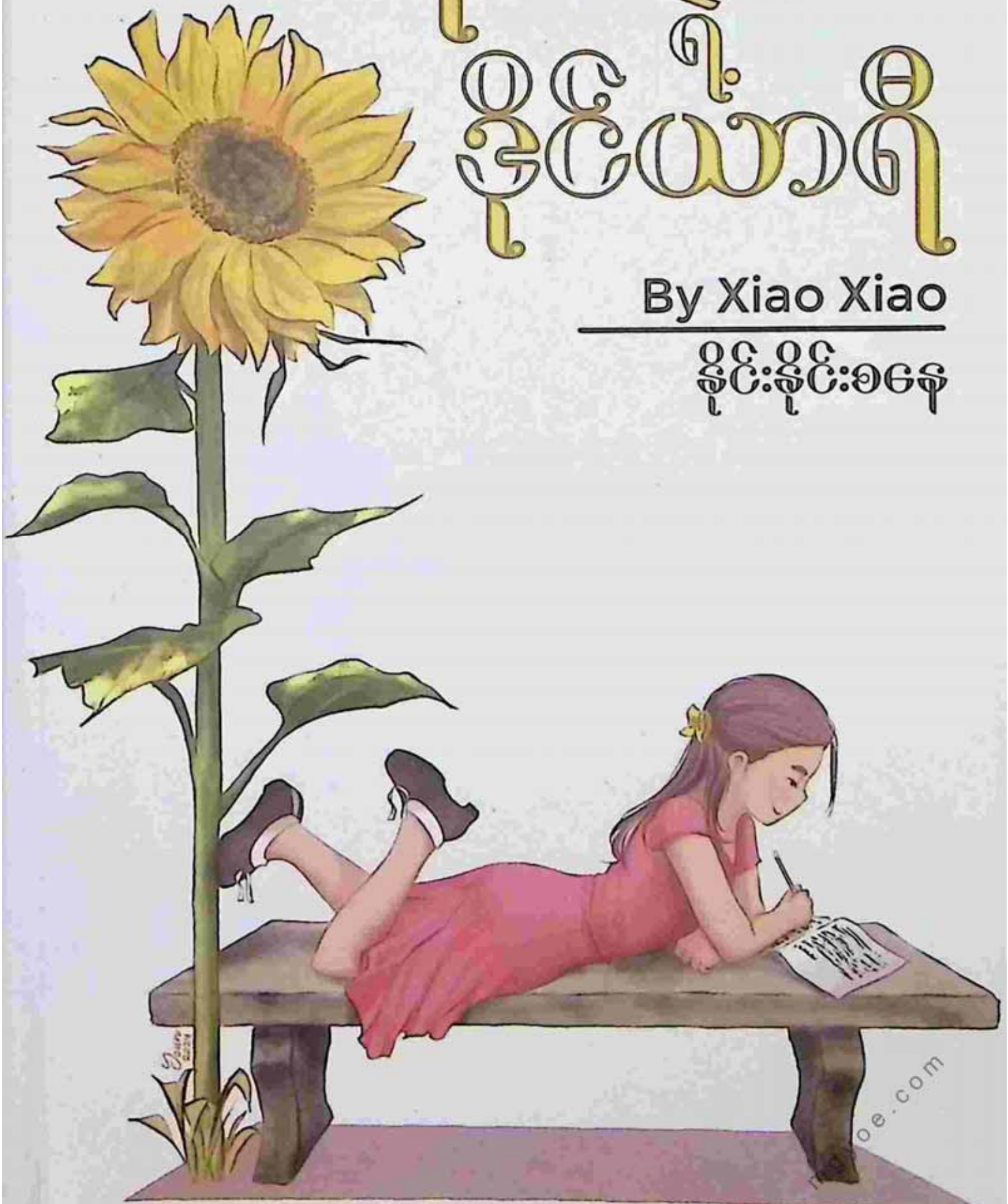
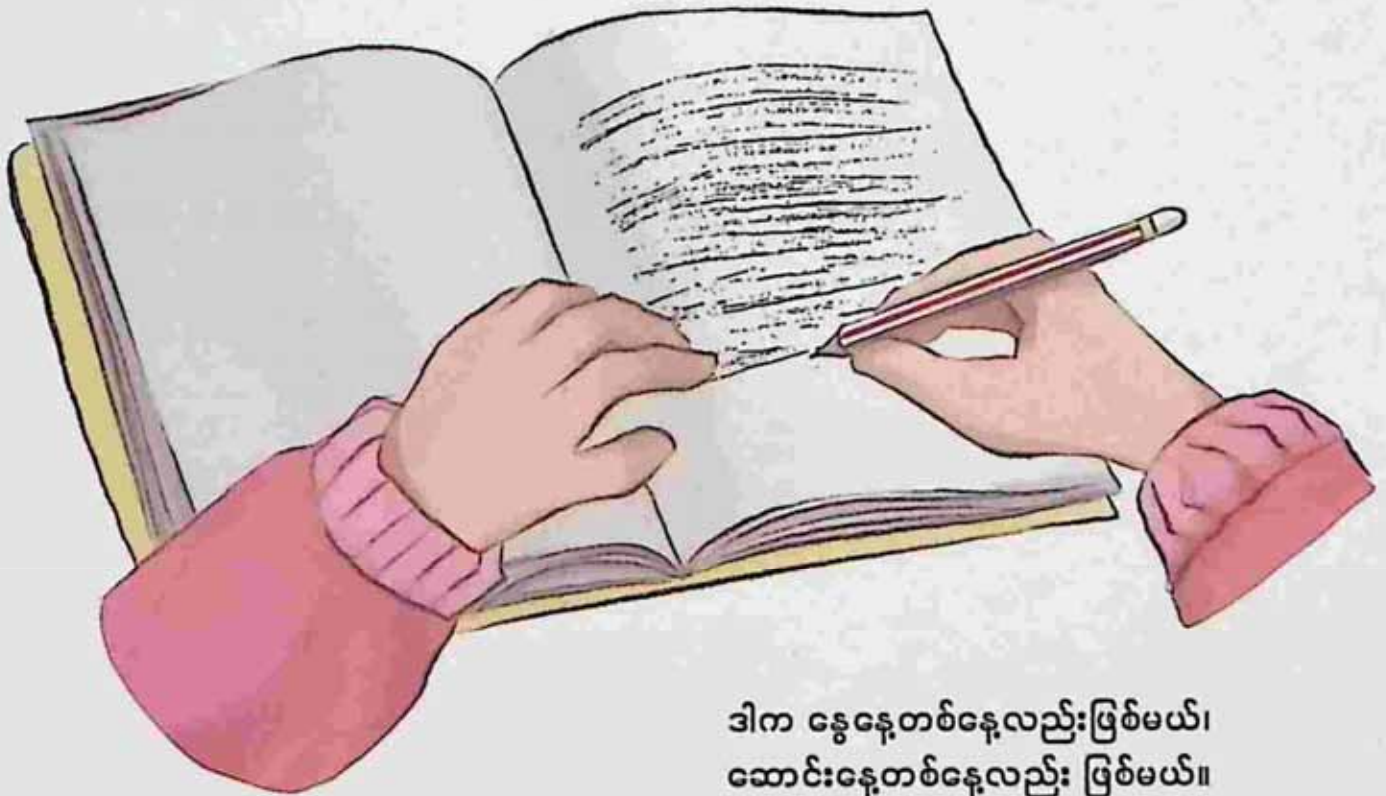

ရတီ ၁၀၀၀ ခွင်ရဲ့ ခွင်ယာရီ

By Xiao Xiao

နိုင်:နိုင်:ခနေ

ဒါက နွေနေ့တစ်နေ့လည်းဖြစ်မယ်၊
 ဆောင်းနေ့တစ်နေ့လည်း ဖြစ်မယ်။
 ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။
 နေရောင်ခြည်နဲ့ ဖြုန်းတီးလို့ရတဲ့ အချိန်တိုလေးတစ်ခု ငါတို့မှာရှိတယ်။

ရက် ၁၀၀ ရဲ့ ဒိုင်ယာရီ

9 782024 001102

စာရိပ်မြိုင်အမှတ်စဉ် (၁၁၀)

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူ မူပိုင် - စာရိပ်မြိုင်

ခိုင်ခိုင်စနေ

ရက် ၁၀၀ ရဲ့ ခိုင်ယာရီ

- ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ် ♦ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၂၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ
- မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း ♦ Youn
- အတွင်းဒီဇိုင်း ♦ ခိုင်ဇင်ထွန်း
- ထုတ်ဝေသည့်အုပ်ရေ ♦ ၂၀၀၀
- စာအုပ်တန်ဖိုး ♦ ၆၅၀၀ ကျပ်
- ထုတ်ဝေသူ ♦ ဦးပြည့်အာကာ(၀၃၀၉၄-စာရိပ်မြိုင်စာပေ)
အမှတ် (၂၅၃/၂၅၅)၊ ပထမထပ်၊ ပန်းဆိုးတန်းလမ်းမကြီး၊
ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနဲ့ အနော်ရထာကြား၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်။
- ပုံနှိပ်သူ ♦ ဒေါ်မျိုးမျိုးသန့်(မျိုးမျိုး ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း) (၀၁၅၃၃)
အမှတ် ၁၁၊ ၅၆ လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ဖြန့်ချိရေး ♦ စာရိပ်မြိုင်စာပေ အမှတ် (၂၅၃/၂၅၅)၊ ပထမထပ်၊
ပန်းဆိုးတန်းလမ်းမကြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနဲ့ အနော်ရထာကြား၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်။ ဖုန်း ၀၉ ၇၆၂၂၂၆၀၂၀

ခိုင်ခိုင်စနေ
 ရက် ၁၀၀ ရဲ့ ခိုင်ယာရီ / ခိုင်ခိုင်စနေ။ ရန်ကုန်။
 စာရိပ်မြိုင်စာပေ။ ၂၀၂၄။
 စာမျက်နှာ - ၁၁၂။ ၁၃. ၉၇ စင်တီ x ၂၀. ၃၂ စင်တီ
 (၁၁၀) ရက် ၁၀၀ ရဲ့ ခိုင်ယာရီ

မာတိကာ

၁။	Day 1. တစ်ချိန်က ကိုယ့်ဆီ စာရေးမယ်	၉
၂။	Day 2. တစ်ယောက်တည်းရဲ့ ဆိတ်ငြိမ်တဲ့ နေ့လယ်ခင်း	၁၀
၃။	Day 3. ဆုံဆည်းခြင်းက သိပ်လှတယ်	၁၁
၄။	Day 4. နွေရယ် ဆောင်းဦးရယ်	၁၂
၅။	Day 5. နေကိုဦးတည် ကြီးထွားမယ်	၁၃
၆။	Day 6. လက်ဆောင်လေးတစ်ခုဝယ်မယ်	၁၄
၇။	Day 7. ဘယ်သူ မုန့်မဖုတ်တတ်သေးလဲ	၁၅
၈။	Day 8. မညည်းတွားတဲ့ နေ့တစ်နေ့	၁၇
၉။	Day 9. စောစော အိပ်မယ်	၁၉
၁၀။	Day 10. နေထွက်ချိန်	၂၀
၁၁။	Day 11. လူသားတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ မွေးဖွားလာတဲ့အတွက် ကျေးဇူးပါ	၂၁
၁၂။	Day 12. သစ်ခေါင်းတစ်ခု ရှာမယ်	၂၃
၁၃။	Day 13. ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြုံးတစ်ခုပေးမယ်.	၂၄
၁၄။	Day 14. စကားလုံးတွေကို စွဲလမ်းလို့ ရုန်းထွက်ဖို့ ခက်ခဲ	၂၅
၁၅။	Day 15. အခြားအရပ်သို့	၂၆
၁၆။	Day 16. ချည်သားအိပ်ရာခင်း	၂၇

မာတိကာ

၁၇။	Day 17. ဂန္ထဝင်ရုပ်ရှင်တစ်ကား ကြည့်မယ်	၂၈
၁၈။	Day 18. ကြောင်မွေး ခွေးကျောင်းတဲ့အရွယ်	၂၉
၁၉။	Day 19. ဓာတ်ပုံထဲက	၃၀
၂၀။	Day 20. အရွယ်ကောင်းကို လက်မလွတ်ပါနဲ့	၃၁
၂၁။	Day 21. တစ်နေ့နေ့ပေါ့. . . ဖေနဲ့ မေ	၃၂
၂၂။	Day 22. ကိုယ့်ရုံးနိမ့်မှုအတွက် ပေးဆပ်မယ်	၃၃
၂၃။	Day 23. အစီအစဉ်တစ်ခု ဆွဲစို့	၃၄
၂၄။	Day 24. သူငယ်ချင်း	၃၅
၂၅။	Day 25. တစ်ခါလောက် ဖျော်ဖြေမယ်	၃၆
၂၆။	Day 26. စိတ်ကူးအိပ်မက်တွေ ချရေးမယ်	၃၇
၂၇။	Day 27. ခေါင်းထဲက Mr. Idol	၃၈
၂၈။	Day 28. ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ ပုံစံလေးအတိုင်း ရှင်သန်မယ်	၃၉
၂၉။	Day 29. ခရီးထွက်မယ်	၄၀
၃၀။	Day 30. ကျန်းမာရေး စစ်ဆေးမယ်	၄၁
၃၁။	Day 31. စွန့် ပစ် ရှင်း	၄၂
၃၂။	Day 32. ကစားကွင်း	၄၃
၃၃။	Day 33. အလုပ်က ကိုယ့်ကို ဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်တတ်ပါ	၄၄

မာတိကာ

၃၄။	Day 34. မိခင်ဘာသာစကားအပြင် တခြားဘာသာစကားကိုလည်း လေ့လာမယ်	၄၅
၃၅။	Day 35. သစ်ပင်တစ်ပင် စိုက်မယ်	၄၆
၃၆။	Day 36. လက်မှုပစ္စည်း	၄၇
၃၇။	Day 37. မျက်နှာအမူအရာဆိုင်ရာ	၄၈
၃၈။	Day 38. အပျက်ဆောင်စွမ်းအင်ကို စွန့်ထုတ်မယ်	၄၉
၃၉။	Day 39. တစ်နေ့တာကို တက်တက်ကြွကြွ ဖြတ်သန်းမယ်	၅၀
၄၀။	Day 40. ပန်းကလေးတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ	၅၁
၄၁။	Day 41. လက်ထဲ ရနံ့ကျန်ခဲ့တယ်	၅၂
၄၂။	Day 42. ချစ်ပါ. . . တစ်ခါမှ မနာကျင်ခဲ့ဖူးသလို ချစ်ပါ	၅၃
၄၃။	Day 43. ဖုန်းကို ဘေးချထားပါ	၅၄
၄၄။	Day 44. ပုလင်းထဲက စာ	၅၅
၄၅။	Day 45. ပျော်ရွှင်မှုလေးများ	၅၆
၄၆။	Day 46. ငြင်းဆန်တတ်ဖို့ သင်ယူမယ်	၅၇
၄၇။	Day 47. ထင်မြင်ချက် စကားလုံး	၅၈
၄၈။	Day 48. စတိတ်ရှိုးပွဲတစ်ခေါက် သွားရအောင်	၅၉
၄၉။	Day 49. စာဖတ်ရင်း မှတ်စုရေးမယ်	၆၀

မာတိကာ

၅၀။	Day 50. မျှဝေမယ်	၆၁
၅၁။	Day 51. အတတ်နိုင်ဆုံး စစ်မှန်မယ်	၆၂
၅၂။	Day 52. ဒုတိယနာမည်ကတ်	၆၃
၅၃။	Day 53. စီးဖို့ ကားရိုတယ်	၆၄
၅၄။	Day 54. သွား တိုက်ပွဲ	၆၅
၅၅။	Day 55. အချိန်မရွေး အလုပ်ထွက်ဖို့ ပြင်ထားတယ်	၆၆
၅၆။	Day 56. နောင်နှစ်ပေါင်း သုံးထောင်က လူ	၆၇
၅၇။	Day 57. အပြေးလေ့ကျင့်မယ်	၆၈
၅၈။	Day 58. လိပ်စာကတ်တွေ ရှင်းမယ်	၆၉
၅၉။	Day 59. ဓာတ်ပုံနံရံ	၇၀
၆၀။	Day 60. နားရွက်ကို နှိုးပါ	၇၁
၆၁။	Day 61. မိုးလေဝသ ပုလင်းတစ်လုံး ဖန်တီးမယ်	၇၂
၆၂။	Day 62. ခွင့်လွှတ်တဲ့နေ့	၇၃
၆၃။	Day 63. ယုံကြည်မှု	၇၄
၆၄။	Day 64. ကြံ့ခိုင်ခြင်းဆိုတာ သိပ်လှတဲ့ အရာတစ်ခုပါ	၇၅
၆၅။	Day 65. ဇိမ်ခံပစ္စည်းတချို့အကြောင်း လေ့လာမယ်	၇၆
၆၆။	Day 66. ဒီကနေ့ ကံကောင်းတဲ့နေ့	၇၇

မာတိကာ

၆၇။	Day 67. ဖန်ခွက်	၇၈
၆၈။	Day 68. မှတ်စုစာအုပ်နဲ့ ဘောလ်ပင်	၇၉
၆၉။	Day 69. ယုံကြည်မှုအင်အား	၈၀
၇၀။	Day 70. စက္ကူလေယာဉ် ပျံသန်းပါ	၈၁
၇၁။	Day 71. တွေ့ကြုံခံစားတဲ့နေ့	၈၂
၇၂။	Day 72. ကောင်းကင် ပရိုဂျက်တာ	၈၃
၇၃။	Day 73. နုပျိုလန်းဆန်းမှုနဲ့ ပြန်ဆုံရအောင်	၈၄
၇၄။	Day 74. တွေ့ချင်တဲ့လူကို သွားတွေ့မယ်	၈၅
၇၅။	Day 75. အချိန်ပေးပြီး	၈၆
၇၆။	Day 76. သတင်းကြည့်မယ်	၈၇
၇၇။	Day 77. သစ်သီးဖျော်ရည်အမျိုးမျိုး သောက်ကြရအောင်	၈၈
၇၈။	Day 78. ကာယလေ့ကျင့်ခန်း သင်တန်း	၈၉
၇၉။	Day 79. ကိုယ့်ဝါသနာပါရာ	၉၀
၈၀။	Day 80. ကံကောင်းခြင်းတွေ စုရအောင်	၉၁
၈၁။	Day 81. မွေးဖွားရာနေ့	၉၂
၈၂။	Day 82. သက်တမ်းကုန်ဆုံးရက်	၉၃
၈၃။	Day 83. လတ်ဆတ်တဲ့ အငွေ့အသက်	၉၄

မာတိကာ

၈၄။	Day 84. ရှေးရှေးတုန်းက အရာတွေ	၉၅
၈၅။	Day 85. သရုပ်ဆောင်မယ်	၉၆
၈၆။	Day 86. ပျော်ရွှင်စရာ အားကစား	၉၇
၈၇။	Day 87. ကြယ်တာရာ	၉၈
၈၈။	Day 88. အချိန်အခိုက်အတန့်တစ်ခုမှာ	၉၉
၈၉။	Day 89. ကြီးပြင်းလာပုံ	၁၀၀
၉၀။	Day 90. စောင်တစ်ထည် ဝယ်မယ်	၁၀၁
၉၁။	Day 91. လက်ထပ်ပါ	၁၀၂
၉၂။	Day 92. သူငယ်ချင်းတွေနဲ့အတူ	၁၀၃
၉၃။	Day 93. တောင်တက်မယ်	၁၀၄
၉၄။	Day 94. မင်္ဂလာပွဲတစ်ပွဲ တက်ရအောင်	၁၀၅
၉၅။	Day 95. အသုဘအခမ်းအနားတစ်ခု တက်ရအောင်	၁၀၆
၉၆။	Day 96. စုတ်တံရေးကျင့်မယ်	၁၀၇
၉၇။	Day 97. ပြဇာတ်တစ်ပွဲ ကြည့်ရအောင်	၁၀၈
၉၈။	Day 98. ပို့စကတ်တွေ လဲရအောင်	၁၀၉
၉၉။	Day 99. သမိုင်း	၁၁၀
၁၀၀။	Day 100. ပန်းပွင့်ရာဆီ	၁၁၁

Day 1 | တစ်ချိန်က ကိုယ့်ဆီ စာရေးမယ်

ဆိတ်ငြိမ်တဲ့နေရာတစ်ခုမှာ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ထိုင်ပြီး တစ်ချိန်က ကိုယ့်ဆီ စာတစ်စောင်ရေးမယ်။ မပျော်ရွှင်ခဲ့သမျှ၊ နာကျင်ဝမ်းနည်းခဲ့သမျှ ချရေးမယ်။

- (၁) ငါကြိုက်တဲ့လူက ငါ့ကိုမကြိုက်ဘူး။
- (၂) မိဘတွေက ငါ့ကို နားမလည်ဘူး။
- (၃) သူငယ်ချင်းနဲ့ ရန်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီနောက် စာအပြည့်ရေးထားတဲ့ မှတ်စုစာအုပ်ကို တစ်နေရာမှာ သိမ်းပြီး ဘယ်တော့မှ ဖွင့်မကြည့်တော့ဘူး။

စိတ်ညစ်စရာ မပျော်ရွှင်တာတွေကို အချိန်နဲ့အတူ မြှုပ်ထားလိုက်မယ်။

(ဟိုင်း. . . မင်္ဂလာပါ မနေ့က ငါရေး. . .

နင့်ကို ငါထားသွားတော့မယ်။

ငါ ခရီးသစ်တစ်ခု စတော့မယ်။

ဒီကနေ့ကစ. . . အခုအချိန်ကစ ငါ့ကို နင်ကောင်းချီးမင်္ဂလာပေးပါ)

Day 2 | တစ်ယောက်တည်းရဲ့ ဆိတ်ငြိမ်တဲ့ နေ့လယ်ခင်း

နေရောင်ရှိတဲ့ အခန်းတစ်ခုကို ရွေးမယ်။ စာ မဖတ်ဘူး။ သီချင်းလည်း နားမထောင်ဘူး။ ဒီတိုင်းလေးပဲ ပြတင်းပေါက်ကနေ တိုးဝင်လာတဲ့ နေခြည်ကို ငေးမယ်။ လေထူထဲ ဖုန်တွေ ဝဲနေတယ်။ တိုက်အောက်မှာ လူတွေ စကားစမြည် ပြောနေတယ်။ တချို့က ပြေးနေတယ်။ ပြီးတော့ ကလေးတွေရဲ့ အော်ဟစ် ရယ်မော သံတွေ ကြားနေရတယ်။

ဒါက နွေနေ့တစ်နေ့လည်းဖြစ်မယ်၊ ဆောင်းနေ့တစ်နေ့လည်း ဖြစ်မယ်။ ဘာနေ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။ နေရောင်ခြည်နဲ့ ဖြုန်းတီးလို့ရတဲ့ အချိန်တိုလေးတစ်ခု ငါတို့မှာရှိတယ်။

ဘယ်အချိန်က စမှန်းမသိ... အချိန် မနားတမ်းလိုက်တာ၊ မောင်းနှင် တာကို ငါတို့ခံနေရတယ်။ မြန်မြန်... မြန်မြန်... ထပ်မြန်ဦးနဲ့ ဘာတွေ မြန်နေ ရတာလဲ။ ဒီနေ့လယ်ခင်းလေးတစ်ခု ငါ့ကို မပေးနိုင်ဘူးလား။ ငါနဲ့သာသက်ဆိုင်တဲ့ ဒီနေ့လယ်ခင်းကို ငါဖြုန်းပါရစေ။ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်နေရတဲ့ ခြေလှမ်းကို ရပ်တန့်ပြီး နောက်ကနေ အသည်းအသန် အမိလိုက်နေတဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်ကို ရပ်စောင့် ရင်းပေါ့။

Day 3. | ဆုံဆည်းခြင်းက သိပ်လှတယ်

လမ်းဆုံမှာ မီးပွိုင့်စောင့်တဲ့အချိန်ကျမှ လမ်းထောင့်က အနှစ်သက်ဆုံး ပေါင်မုန့်ဆိုင် မရှိတော့တာကို သတိထားမိတယ်။ ဆိုင်က နေ့ခင်းကြောင်တောင် ပိတ်ထားပြီး တံခါးပေါ်မှာ “ငှားရန်” ဆိုတဲ့ စာလုံးကြီးနှစ်လုံး ရေးထားတယ်။

ဪ... အရသာရှိတဲ့ ကြက်ဥနှစ်ပေါင်မုန့်လေး မစားရတော့ဘူးပေါ့။ ဆိုင်ရှိရာဆီ မကျေမနပ် လျှောက်သွားလိုက်တယ်။ ဆိုင်က လူစည်ရာ အရပ်မှာ သနားစရာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လို့။

ဘဝထဲက ထွက်ခွာခြင်းတချို့က အသံမဲ့ပါတယ်။ ကိုယ်သတိမထားမိ ချိန်မှာ သူက အဝေးကို ထွက်သွားခဲ့ပြီ။

ဒါကြောင့် ဒီကနေ့မှာ ငါတို့ အခမ်းအနားတစ်ခု လုပ်ကြရအောင်။ ထွက်ခွာဖို့ရွေးချယ်သွားတဲ့ ထွက်ခွာခြင်းတွေကို နှုတ်ဆက်ရအောင်။

ကောင်းပြီ... သွားပါ... ဘိုင်ဘိုင် ကိစ္စမရှိပါဘူး... ဆုံဆည်းရတာ နဲ့တင် သိပ်လှနေခဲ့ပါပြီ။

Day 4. | နွေရယ် ဆောင်းဦးရယ်

အချိန်တွေ ဘယ်တုန်းကစပြီး မြန်သွားသလဲ မသိပါဘူး။ ငယ်ရွယ်နုပျိုချိန် ကို ပြန်ရစ်ဖို့ မမိလိုက်ဘူး။ တစ်နေ့ပြီး တစ်နေ့ မအူမလည် ဖြတ်သန်းရင်း ရုတ်တရက် ခေါင်းမော့ကြည့်မှ ရာသီအကူးအပြောင်းကို အလန့်တကြား သတိထားမိတယ်။

အချိန်တစ်ခုပေးပြီး စိတ်ရှုပ်စရာနဲ့ ကင်းအောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်နေ တယ်။ လက်ထဲက အလုပ်ကို ချ၊ အိမ်စာတွေချပြီး အပြင်ထွက်တယ်။

ဒါက တစ်နှစ်တာထဲက ဆောင်းဦးလား။ ဒီလိုဆိုရင် ဂျင်းဂိုရွက်တွေ ရှိရမှာပေါ့။ လမ်းတစ်လမ်းလုံး ရွှေဝါရောင်နဲ့ ကောင်းကင်ပြာက ရောင်ပြန်ဟပ်လို့ နေတယ်။

တကယ်လို့ ဒါဟာ နွေဆိုရင် အသားပေါ်ကျတဲ့နေရောင်က နည်းနည်း တော့ ပူစပ်မှာပေါ့။ ပုစဉ်းရင်ကွဲက မနားတမ်း အော်တယ်။ ချစ်သူရဲ့တီးတီးသံလို လေညင်းက သစ်ရွက်ကို ဖြတ်တိုက်သွားတယ်။

လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်ပြီး အသက်ပြင်းပြင်း ရှူလိုက်တယ်။

ဒီအခိုက်အတန့် စက္ကန့်တိုင်း၊ မိနစ်တိုင်းက ကိုယ့်တစ်ယောက်တည်းရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ရာသီပဲလေ။

Day 5 | နေ့ကိုဦးတည် ကြီးထွားမယ်

ရှားစောင်းလက်ပတ်ကို သေအောင် ငါစိုက်ခဲ့ဖူးတယ်။ နင်လည်း စိုက်ခဲ့ဖူးမှာပါ။

ဘာလဲ... မစိုက်ခဲ့ဖူးဘူးလား။

အေးလေ... ဒီလိုဆိုလည်း အပင်တစ်ပင်ကို ရှင်အောင် ငါတို့ စိုက်ကြည့်ကြစို့။

အသားတုတ်တုတ်အပင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရွှေလာငွေလာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရှားစောင်းလက်ပတ်ပဲဖြစ်ဖြစ်... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။

သူ့ကို အိမ်သယ်ပြန်ပြီး ရေလောင်းမယ်၊ မြေဩဇာကျွေးမယ်၊ ပေါင်းနုတ်မယ်၊ ပိုးရှင်းမယ်။ သူ တဖြည်းဖြည်း ပြန်ကားလာတာကို ကြည့်မယ်။

အဲဒီနောက် နေ့ကိုဦးတည် ကြီးထွားမယ်။

ငါတို့လိုပေါ့...။

ကြိုးစား ထပ်ကြိုးစား...။

ဒီလောကနဲ့ တစ်ဖန် ပြန်သဟဇာတဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားကြမယ်။

Day 6 | လက်ဆောင်လေးတစ်ခု ဝယ်မယ်

၁၁. ၁၁ ရက်နေ့၊ ၁၂. ၁၂ ရက်နေ့ကို ရှောင်တယ်။ ချစ်သူများနေ့လည်း မဟုတ် မွေးနေ့လည်း မဟုတ်။ ဒီကနေ့မှာ ဘာအကြောင်းပြချက်မှ မရှိဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လက်ဆောင်လေးတစ်ခု ငါတို့ပေးကြစို့။

ခေါင်းဖြီးလေးတစ်ချောင်း၊ စာမှတ်ကတ်လေးတစ်ခု ဒါမှမဟုတ် သိပ်လှတဲ့ လက်စွပ်လေးတစ်ကွင်း ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိစ္စမရှိပါဘူး။ အဓိကက ဒီကနေ့မှာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်အတွက် ငါတို့ တစ်ခုခုပေးရမယ်။

ဘဝမှာ ဆုံးရှုံးသွားနိုင်တဲ့အရာတွေ သိပ်များလွန်းတယ်။ ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ ပစ္စည်းလေးတွေရင် ကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့ အနေအထားလည်း ဖြစ်တယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တစ်ကြိမ်တစ်ခါလောက် ကျေနပ်ခွင့် ပေးနိုင်ပါတယ်။

ဒီကနေ့မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ချစ်တတ်ဖို့၊ အလိုလိုက်တတ်ဖို့ ငါတို့သင်ယူကြရအောင်...။

အင်း... ပင်ပန်းလာတာ နှစ်တွေ ကြာခဲ့ပြီလေ။

Day 7 . | ဘယ်သူ မုန့်မပုတ်တတ်သေးလဲ

အရွယ်ရောက်လာတဲ့အခါ မုန့်ဆိုင်ဖွင့်မယ်လို့လည်း ငယ်ငယ်တုန်းက
တွေးခဲ့ဖူးတယ်။

မတ်ချာကိတ်မုန့်၊ စတော်ဘယ်ရီမော့စ်၊ သရက်သီးချိစ် ငြိတော့ မိန်းကလေး
ဆန်တဲ့ မာခရွန်နဲ့ ကောင်းကင်ဘုံရဲ့ အရသာ တီရာမီဆူ . . . မုန့်တိုင်းက သိပ်ဆွဲ
ဆောင်မှုရှိတာပဲ။

ဒါပေမဲ့ မုန့်ဆိုင်ဖွင့်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးက မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းထိ ဝေးသွား
လိုက်တာ။

ကဲ . . . ဒီကနေ့မှာတော့ ငါတို့ မုန့်လေးတစ်ဘူး လုပ်ကြရအောင်။

ပါဝင်ပစ္စည်း များများစားစားမလိုတဲ့ ထောပတ်ဘီစကွတ်က ပထမဆုံး
ရွေးချယ်ရာပေါ့။ မွေးရာပါ လက်သိမ်နေတယ်ဆိုရင်တောင် ပြီးအောင် လုပ်နိုင်
ပါတယ်။

ဒါတွေကို ပြင်ဆင်ထားပါ။

ဂျုံမှုန့် ၁၆၀ ဂရမ်

သကြား ၂၀ ဂရမ်

ထောပတ် ၈၀ ဂရမ်

ကြက်ဥ ၁ လုံး

လုပ်နည်း အဆင့်ဆင့် -

- (a) ထောပတ်ကို ပျော့အောင်လုပ်ပါ။ သကြား၊ ကြက်ဥနှစ် ထည့်မွှေပါ။
- (b) ဂျုံမှုန့်ကို ဆန်ခါချပြီး ကြက်ဥအကာနဲ့ ရောနယ်ပါ။
- (c) အကုန်ရောနယ်ပြီး သင့်တော်တဲ့အထူနဲ့ လေးထောင့်ပုံလှိမ့်ပြီး ရေခဲသေတ္တာထဲ မိနစ် ၂၀ ထည့်ထားပါ။
- (d) သင့်တော်တဲ့ အရွယ်အစား လှီးဖြတ်ပြီး အိုဗင်ထဲ အပူချိန် ၂၀၀ နဲ့ ၁၅ မိနစ်ဖုတ်ပါ။
- (e) စားလို့ရပါပြီ။

လွယ်တယ်မဟုတ်လား... ကိုယ်တိုင်စမ်းကြည့်ပါ မုန့်ဖုတ်သမားလေး

ရေ...။

Day 8 | မညည်းတွားတဲ့ နေ့တစ်နေ့

ဒီကနေ့ရဲ့ရည်မှန်းချက်က မကျေမနပ် မညည်းဘူး။ မကျေမနပ် ညည်း
တာက လူတိုင်းမှာရှိတတ်တဲ့ ခံစားချက်တစ်ခုဖြစ်တယ်။

ဒီနေ့ ကားစီးရင်း အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ ကြုံလိုက်တယ်။

ဘယ်သူက အလုပ်လုပ်တယ် မလုပ်ဘူးဆိုတာကို နားလည်နိုင်စွမ်း မရှိ
လောက်အောင် သူဌေးက အလွန်းတယ်။

ကာစတန်မာက ဆက်ဆံရခက်လွန်းတယ်။ အချိန်အတော်ကြာ ပြောဆို
လည်း ဘာမှ မဖြစ်မြောက်လိုက်ဘူး။

ဖုန်းပျောက်သွားတယ်... စတဲ့ အမျိုးမျိုး အထွေထွေက လူကို
စိတ်ခံစားချက် ပျက်အောင် အမြဲရှိနေတတ်တယ်။

ဘယ်လိုလုပ်မလဲ...။

ဒေါသတွေ ရင်ထဲ ဗလောင်ဆူမယ်၊ မကျေမနပ် ညည်းတာတောင် အဖြစ်
အပျက်ကို မပြောင်းလဲနိုင်ဘူး။ အချိန်ကုန်တဲ့အပြင် အပျက်ဆောင်စွမ်းအင် ပတ်
လည်ဝိုင်းတာ ခံရမယ်။

ဒီလိုသဘောတူညီချက်လေး ငါတို့ယူကြရအောင်...။

ဒီကနေ့မှာ ဘယ်လောက်ဆိုးရွားတဲ့ လူ၊ ကိစ္စရပ်နဲ့ ကြုံခဲ့ပါစေ...။

ငါတို့ မကျေမနပ် မညည်းဘဲ လွတ်ထားလိုက်မယ်။

လက်ဘေးက တခြားလုပ်စရာရှိတာတွေကို ဆက်လုပ်နေမယ်။

ပြီးမှ နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်တဲ့အခါ ခုနက ကိုယ့်ကို စိတ်ခံစားချက်ပျက်
အောင် လုပ်ခဲ့တဲ့အရာတွေက ရယ်ရယ်မောမော ဖြတ်ကျော်လို့ရနိုင်တဲ့ အရာတွေ
ဆိုတာကို တွေ့ကောင်းတွေ့လိမ့်မယ်။

Day 9 | စောစော အိပ်မယ်

နောက်ကျမှအိပ်တာက ကျန်းမာရေးရဲ့ အကြီးမားဆုံး သားသတ်သမား ဖြစ်တယ်။ အမြဲတစေ နောက်ကျမှ အိပ်တာက မိမိကိုယ်ကိုအဆုံးစီရင်တဲ့ နာတာရှည် ရောဂါပဲ။

မရေမတွက်နိုင်တဲ့ ကိစ္စကြောင်းဆင်ခြင်မှုတွေ ကြားဖြူးထားလည်း စောစော အိပ်ရာမဝင်နိုင်ခဲ့ဘူး။ နောက်ကျမှအိပ်တဲ့ နတ်ဆိုးကို အနိုင်ယူရမယ်။ ဒီကနေ့ရဲ့ အစီအစဉ်က ၁၀ နာရီမထိုးခင် အိပ်ရာဝင်ဖို့ပဲ။

ပထမဆုံး ည ၉ နာရီခွဲတာနဲ့ ကိုယ်လက်သန့်စင်မယ်။ ဖုန်း၊ ကွန်ပျူတာ ပိတ်မယ်။ အဲဒီနောက် သစ်သားပုံးလေးတစ်ပုံးထဲ ဂျင်းဖတ် တချို့ ဒါမှမဟုတ် လာဗင်ဒါတချို့ ထည့်ပြီး ခြေထောက်ကို သက်သောင့်သက်သာ ရေနွေးစိမ်မယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး ဖြည့်လျော့ပြီး အိပ်ရာပေါ် မျက်စိမှိတ်လှဲမယ်။

အဲဒီလို . . . ဒီတစ်ညတာကို ဖျော်ဘွတ်ခ်ပေါ်က အတင်းအဖျင်းတွေ၊ ဇာတ်လမ်းတွေတွေ၊ ဂိမ်းတွေ၊ ဝတ္ထုစာအုပ်တွေနဲ့ ကင်းကင်းနေလိုက်မယ်။
ဝှတ်နို့က် . . . ။

Day 10 | နေထွက်ချိန်

အစောကြီးထရတဲ့ အကြောင်းရင်းတွေထဲမှာ လေယာဉ်မိဖို့အပြင် နေထွက်တာကို ကြည့်ဖို့လည်း ပါတယ်။

နေထွက်တာကို ကြည့်ရတာ တကယ့်ကို မှော်ဆန်တဲ့ အရာတစ်ခုပါ။ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကနေ တဖြည်းဖြည်း တက်လာတဲ့ နေကိုကြည့်ရင်း ဘာကြောင့်ရယ် မသိ ရုတ်တရက် အထူးတလည် စိတ်အား တက်ကြွလာတတ်တယ်။

အရုဏ်အလင်း၊ တိမ်စိုင့်တိမ်တိုက် ပြီးတော့ စူးရှတဲ့အလင်းက မျက်လုံး အိမ်ထဲ ပြည့်လျှံသွားတယ်။ တစ်စုံတရာကလည်း ရင်ထဲကနေ အတူ လှိုက်တက် လာသလိုပါပဲ။

ဟေး... အားအင်အပြည့်နဲ့ ပြန်စကြစို့။
ဒီကနေ့ကလည်း နေရောင်ပြည့်တဲ့ နေ့တစ်နေ့ပါပဲ။

Day 11 | လူသားတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ မွေးဖွားလာတဲ့အတွက် ကျေးဇူးပါ

ဒီတစ်လော စိတ်ကျရောဂါနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဆုံးစီရင်တဲ့လူတွေ များသထက် များလာတယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မလိုလားတဲ့ ခံစားချက်က ကိုင်တွယ်ရ အခက်ဆုံး ဖြစ်မှာပါ။ အဲဒီခံစားချက်က ထောင့်တစ်နေရာမှာ ပုန်းနေပြီး ရုတ်တရက် ကိုယ့်ကို ထွက်ကုတ်တယ်။ လက်သည်းက ချွန်ထက်တော့ အရိုးထိ စူးဝင်တယ်။

သို့ဖွက် ထားတာ သိပ်လုံခြုံတယ်လို့ ကိုယ်ထင်တဲ့ ဝမ်းနည်းနာကျင်မှု၊ ကြောက်ရွံ့မှုတွေက အပြေးအလွှား ထွက်လာပြီး အမည်းထူကြီးအဖြစ် ရောယှက် လို့ ကိုယ့်ဦးခေါင်းထက် အူသံပေး ဖြတ်သွားရင်း အေးစက်မာန်တက်တဲ့ အကြည့်နဲ့ ကိုယ့်ကိုကြည့်တယ်။

ကိုယ်ဘာတတ်နိုင်မလဲ... ကိုယ်ဘာလုပ်ဝံ့မလဲ...

ဒီစာမျက်နှာကို ရက်ရက်စက်စက် ဆွဲဖြိပ်ရအောင်။

နောင်တအရဆုံး၊ ဝမ်းနည်းစရာအကောင်းဆုံး၊ မကျေနပ်ဆုံးကို ဒီစာ မျက်နှာပေါ် ချရေးပြီး မီးရှို့ပစ်ရအောင်။

ဒီလိုနည်းနဲ့ ဝမ်းနည်းသမျှ၊ နာကျင်သမျှ၊ မကျေနပ်သမျှကို အသေ မီးရှို့သတ်ပစ်ရအောင်။

“No Longer Human” စာအုပ်ထဲမှာ ရေးထားတာက လူသားတစ်ယောက်

m.yoe.com

အဖြစ်နဲ့ မွေးဖွားလာတဲ့အတွက် ဆောရီးပါတဲ့။

မဟုတ်တာ... မဖြစ်နိုင်တာ... ဘယ်ကလာ ဆောရီးဖြစ်ရမှာလဲ။

လူသားတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ မွေးဖွားလာတဲ့အတွက် ကျေးဇူးပါ။

ဒီကနေ့လည်း ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ရှင်သန်မှာပါ။

Day 12. | သစ်ခေါင်းတစ်ခု ရှာမယ်

ကြီးပြင်းလာတာနဲ့အမျှ ပြောစရာစကားတွေ နည်းလာတယ်။
 စကားစမြည်ပြောရတဲ့ လူလည်း နည်းနည်းလာတယ်။
 စိတ်အခန့်မသင့်တာတွေ များလာပြီး ရင်ဖွင့်လို့ရတဲ့လူ နည်းလာတယ်။
 ရင့်ကျက်တယ်ဆိုတာ ဘာမှမပြောဘဲ စကားကို ရင်ထဲမြှုပ်ပြီး အသံတိတ် ပြုံးနေ
 ခြင်းပဲ။

အတွင်းစိတ်က ရေကန်ထက်က ပြန့်ကား ချောမွေ့တဲ့ ရေခဲပြင် ဖြစ်သွား
 တယ်။ ရေခဲပြင်ရဲ့အောက်မှာတော့ လူးလွန်လှုပ်ရှားနေတဲ့ ငါးနဲ့ အိပ်စက်နေ
 တဲ့မျိုးစေ့တွေ ရှိနေတယ်။ ရေခဲပြင်ထက်မှာက လှုပ်ရှားမှုမဲ့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်
 နေတယ်။

ဒီကနေ့မှာတော့ သစ်ခေါင်းတစ်ခု ရှာရအောင်။ ပြောချင်တဲ့စကား၊
 မပြောဖြစ်တဲ့စကား၊ ပြောလို့မရတဲ့စကားတွေ သစ်ခေါင်းကို ပြောပြရအောင်။

Day 13 | ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြုံးတစ်ခုပေးမယ်

ဒီအတွက် စိုးရိမ်လိုက်၊ ဟိုအတွက် သောကရောက်လိုက်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်
ကိုယ် ခြောက်ပစ်မကင်းမှာ သိပ်ကြောက်တယ်။

လူတွေ မနှစ်သက်မှာ စိုးရိမ်တယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြစ်မြင်သလို သိမ်လည်း သိမ်ငယ်တယ်။

ချောင်တစ်နေရာမှာ ရှက်ရှက်ရွံ့ရွံ့ ပုန်းပြီး ဒီလောကကြီးကို မျက်လုံး
တစ်ဖက်နဲ့ သတိထား စောင်းဝဲကြည့်တယ်။

လောကကြီးမှာ ဘယ်ကလာ ဒီလောက် လှပပြည့်စုံတဲ့အရာ ရှိလိမ့်မလဲ။

ချစ်ရတဲ့သူရေ . . . နင်တကယ်ပဲ လုံးဝ သဘောမပေါက်ဘူးလား။

နင်ပြီးလိုက်တဲ့အချိန်က ဒီလောကကြီး ချစ်စရာအကောင်းဆုံး ဖြစ်တည်
နေချိန်ပေါ့။

ဒါကြောင့် ဒီကနေ့မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြုံးတစ်ခုပေးရအောင်။

Day 14. | စကားလုံးတွေကို စွဲလမ်းလို့ ရုန်းထွက်ဖို့ ခက်ခဲ

စာဖတ်ခြင်းက ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကောင်းဆုံး အလုပ်ပေါ့။
ဒီထက်ကောင်းတာ မရှိတော့ဘူး။
ပြန်လည်ချေပခြင်း လက်မခံပါ။
အင်တာနက်ပေါ်မှာ ရေပန်းစားတဲ့ စကားတစ်ခွန်းရှိတယ်။
ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ စိတ်ဝိညာဉ် တစ်ခုခုက လမ်းခရီးပေါ် အမြဲရှိနေသင့်တယ်တဲ့။
မှန်တာပေါ့. . .

အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် မိုင်ထောင်ချီ ခရီးမသွားနိုင်ရင် စာအုပ်တွေ
ဖတ်ပါ။

- ဖတ်ဖို့ အကြံပြုလိုတဲ့ စာအုပ်က -
- ◆ Naoko Takagi ရုပ်ပြစာအုပ်စီးရီး
 - ◆ Seven Brief Lessons on Physics
 - ◆ A Brief History of Time

Day 15 | အခြားအရပ်သို့

မသွားဖူးတဲ့ နေရာတစ်ခုကို သွားမယ်။
 တွေ့ချင်တဲ့လူကို သွားတွေ့မယ်။
 ကြည့်ချင်တဲ့ရှုခင်း သွားကြည့်မယ်။
 စားချင်တဲ့အစားအစာ သွားစားမယ်။
 ဓာတ်ပုံသွားရိုက်မယ်။ ဖုန်းဘွတ်ခ်ပေါ်တင်မယ်။
 ကိုယ်ဆွဲထားတဲ့ စည်းဘောင်ထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း အကျဉ်းကျ
 မခံပါနဲ့။ အထီးကျန် အားကိုးရာမဲ့ ဖြစ်မနေပါနဲ့။
 အပြင်ထွက်ပါ။
 အထီးကျန်မှု၊ ရှုပ်ထွေးမှုကနေ လျှောက်လှမ်းထွက်ပြီး အသက်ဝင်နေတဲ့
 နေရာတစ်ခုဆီ အရောက်သွားပါ။
 နွေးထွေးတဲ့နေရာဆီ အရောက်သွားပါ။
 လေညင်းတွေ ရိုက်ခတ်လာလိမ့်မယ်။
 ကြည့်ပါဦး... အရာခပ်သိမ်း ကြီးထွားရှင်သန်နေလိုက်ကြတာ။

Day 16 | ချည်သားအိပ်ရာခင်း

ခုတင်က ဘဝတစ်သက်မှာ အချိန်အကြာဆုံး နေထိုင်ရာ နေရာဖြစ်တယ်။
လူ့ဘဝတစ်သက် အချိန် သုံးပုံတစ်ပုံလောက်က အိပ်ရာပေါ်မှာပဲ ကုန်ဆုံး
တယ်။

ဒါကြောင့် အိပ်ရာအသုံးအဆောင် ရွေးချယ်မှုက အထူး အရေးပါတယ်။
ငါကတော့ ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ချည်သားအိပ်ရာခင်းကို ကြိုက်တယ်။
နင်ကရော. . .

ဒီကနေ့မှာ ငါတို့ အိပ်ရာခင်းတစ်ခု လဲကြစို့။

အရေပြားနဲ့ထိရင် သိပ်နူးညံ့ပျော့ပျောင်းတဲ့ ငါတို့ကြိုက်တဲ့ ချည်သား
စစ်စစ် အိပ်ရာခင်းနဲ့ လဲရအောင်။

ဒီညမှာလည်း အိပ်မက်လှလှတစ်ခုနဲ့ ငါတို့ချိန်းနိုင်မှာပါ။

Day 17 | ဂန္ဓဝင်ရုပ်ရှင်တစ်ကား ကြည့်မယ်

ရုပ်ရှင်တစ်ကား ကြည့်ရအောင်။
 ဝမ်းနည်းတာ၊ ပျော်ရွှင်တာ၊ စိတ်လှုပ်ရှားတာ၊
 သည်းထိတ်ရင်ဖို၊ အိမ်ထောင်ရေးဇာတ်ကား ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။
 တစ်ယောက်တည်း ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်ငြိမ် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နဲ့ ရုပ်ရှင်
 တစ်ကား ကြည့်ရအောင်။
 အဆင့်သတ်မှတ်မှု အတော်လေးမြင့်တဲ့ စာရင်းဝင် ရုပ်ရှင်တွေထဲက
 ကိုယ့်ကြိုက်တဲ့ အမျိုးအစားကို ရွေးပါ။
 နေသာတဲ့ နေ့လယ်ခင်းတစ်ခုမှာ
 အမြင်အာရုံပွဲတော်တစ်ခုကို အပြည့်အဝ ခံစားလိုက်ပါ။

Day 18 | ကြောင်မွေး ခွေးကျောင်းတဲ့အရွယ်

ကြောင်ဆိုတဲ့အမျိုးက ဟိတ်ဟန်ကြီးတဲ့ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်တယ်။ လူကို ကပ်ချင်သလို မကပ်ချင်သလိုနဲ့ သူ့ဆီမှာ ကိုယ်ပိုင် ခိုင်မာတဲ့ အတွင်းစိတ်ရှိတယ်။ သူ့ကို လူသားတွေ အလွယ်တကူ ချဉ်းကပ်လို့မရဘူး။

ခွေးကျတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး။ ခွေးက စိတ်အားထက်သန်ပြီး ရွှင်မြူးတယ်။ လူနဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံတတ်တယ်။ လူ့သဘော မနောကို နားလည်တယ်။ အိမ်ကို စောင့်ရှောက်တယ်။

ကြောင်ချစ်သူ အများစုက အပြင်ပန်း ကြံ့ခိုင်သလောက် အတွင်းစိတ် နူးညံ့တယ်။ ရင်ထဲ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိပေမယ့် ဘယ်လို ထုတ်ပြရမှန်း မသိဘူး။ ဒါကြောင့် အရာအားလုံးကို ကြောင်ပေါ် ပုံချတယ်။ ကြောင်က သူတို့ရဲ့အရှင်သခင်ပါ။ သူတို့က ကြောင်မစင်ကျုံးသူဖြစ်တယ်။

ခွေးချစ်သူ အများစုက ရွှင်လန်းတက်ကြွပြီး မျှဝေတတ်တယ်။ အထီးကျန်မှာ ကြောက်တယ်။ တစ်ယောက်တည်းနေရမှာ ကြောက်တယ်။ ဆူညံစည်ကားမှုမှာ စိတ်မဖောက်ပြန်ရင် ဆူညံစည်ကားမှုကို ချစ်ကျွမ်းဝင်တယ်။

နင်ရော. . .

ဒီကနေ့မှာ နင်က ကြောင်မျိုးလား ခွေးမျိုးလား. . .

Day 19 | ဓာတ်ပုံထဲက

ဖုန်း ဒါမှမဟုတ် ကင်မရာကိုင်လိုက်တိုင်း ရှေ့ဆုံးကဓာတ်ပုံကို ကြည့်ဖို့ မဝံ့မရဲဖြစ်မိတယ်။ ရင်းနှီးပေမယ့် သူစိမ်းဆန်လှတဲ့ မျက်နှာကြီး ပေါ်လာရင် ရုတ်တရက် လန့်သွားမှာစိုးလို့ပါ။

တစ်ခါက ဓာတ်ပုံဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို ဖြတ်တော့ ဆိုင်တံခါးဝမှာ ဓာတ်ပုံကြီး တစ်ပုံ ချိတ်ထားတာကို တွေ့မိတယ်။ နောက်ခံအဖြူနဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဟာ အဝေးကို ပြုံးကြည့်နေတယ်။ မျက်နှာပေါ်က အရေးကြောင်းနဲ့ အမည်းစက်တွေကို သေချာမြင်ရတယ်။

ရိုးရိုးဓာတ်ပုံ တစ်ပုံပါပဲ။ ဘာကြောင့်ရယ်မသိ အမည်မသိတဲ့ ဝေဒနာ တစ်မျိုးပေးတယ်။

အလေးထားပြီး ဓာတ်ပုံကောင်းတစ်ပုံ ငါတို့မရိုက်ဖြစ်တာ ဘယ်လောက် ကြာခဲ့ပြီလဲ။ တစ်ချိန်က တောက်ပမှုတွေ တဖြည်းဖြည်း အိုမင်းသွားလည်း လှပဆဲ အချိန်တွေကို မှတ်တမ်းမတင်ဖြစ်တာ ကြာခဲ့ပြီ။

ဒီကနေ့မှာ ဗြူးတီးကင်မရာတွေ မသုံးဘဲ ငါတို့ရဲ့တကယ့်စစ်မှန်မှုကို အလေးအနက်ထားပြီး ဓာတ်ပုံရိုက် မှတ်တမ်းတင်လိုက်ရအောင်။

Day 20 | အရွယ်ကောင်းကို လက်မလွှတ်ပါနဲ့

စိတ်ခံစားချက်က သဲကန္တာရထဲ အချိန်အကြာကြီး လမ်းလျှောက်ရသလို ပါပဲ။ အဝါရောင်သဲတွေက လွဲလို့ အိုအေစစ်ကို မမြင်ရဘူး။ ခရီးစထွက်တုန်းက ရှိခဲ့တဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေလည်း လေထဲ လွင့်ဝဲသွားတာ အတော်ကြာခဲ့ပါပြီ။ ခြေလှမ်းက တိမ်တစ်လှမ်း နက်တစ်လှမ်းနဲ့ ဘာလို့ ဆက်လျှောက်နေမှန်းလည်း မသိသလို ဘယ်ကို သွားမယ်မှန်းလည်း မသိဘူး။ ဘာသွားလုပ်မယ်မှန်းလည်း မသိဘူး။
သစ်ပင်က ဘယ်မှာလဲ...
အိုအေစစ်က ဘယ်မှာလဲ...
ဘယ်အချိန်ကျမှ အဲဒီအရာတွေနဲ့ ဆုံတွေ့ရမှာလဲ...
သစ်ပင်ကို မှီပြီး ခဏလောက် ကောင်းကောင်း အနားယူလိုက်ချင်တာ။
လျှောက်ပါ... အရွယ်ကောင်းလေးရေ...
ဒီကနေ့မှာ အပြင်အတူထွက်ပြီး အလုပ်များတာနဲ့ ရှုပ်ထွေးမှုကြားမှာ ရှိတဲ့ သဘာဝပေးစွမ်းသမျှကို စိတ်လက်ပေါ့ပါး ခဏလောက် ခံစားကြရအောင်။

